

створити нові мовні вирази, що відображають сучасні та традиційні культурні особливості. Також відбувається соціальна взаємодія. Цей процес сприяє зближенню молоді з різних територій та культур через спільне використання мовних елементів, що сприяє соціальній взаємодії та обміну культурними цінностями. Тож можна зазначити, що сленг позитивно впливає на розвиток діалектів

Історично так склалося, що територіальний діалект змінюється через певні соціальні обставини, старому приходиться на зміну нове, тому у сучасному світі молодь відіграє основну роль у розвитку діалекту, змішуючи сленг зі словами, які притаманні територіальному діалекту. Також можна говорити, що реакція на територіальні діалекти є індивідуальною і може варіюватися від особи до особи. Важливо розуміти, що мовлення є не тільки засобом комунікації, але і важливою частиною культурної різноманітності та ідентичності, а ми наразі перебуваємо на історично важливому етапі формування національної ідентичності багатьох громадян України.

Список використаних джерел

1. Жєпавий дядько та жінки на дибах: що ти знаєш про діалекти української мови? Розбираємося з експертами, чи засмічують діалектизми наше мовлення [Електронний ресурс] // Vikna. 2023. Режим доступу до ресурсу: <https://vikna.tv/styl-zhyttya/podorozhi/ukrayinska-dialektologiya-shho-ty-znayesh-pro-dialekt-svogo-regionu/>.

Кладько Дарія Русланівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ
*Науковий керівник: Ялова Оксана
Володимирівна,* доцент кафедри правничої
лінгвістики Національної академії
внутрішніх справ, кандидат юридичних
наук, доцент

ПОПУЛЯРНІСТЬ СЛЕНГУ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Нині у світі за різними даними нараховується від 2,5 до 7 тис. мов (за даними Інтернету – 6703 мови). Точно визначити кількість мов неможливо, оскільки відмінність між різними мовами і діалектами однієї мови умовна.

Наша мова поповнювалася мовними одиницями з соціальних і територіальних діалектів, запозиченням із мов – носіїв інших культур. Тому, можна сказати, що стилістична природа нашої мови багатоджерельна. До головних джерел стилістики української

літературної мови належать жива народна мова, усна народна творчість, діалекти, класична і сучасна українська література, зокрема мовотворчість визначних діячів української культури, мовлення засобів масової інформації. Зараз цей список доповнює і сленг.

Сленг – це частина суто розмовної мови, що відрізняється від формальної та діалектної мови. Це явище часто вживане саме серед молоді. Його не використовують у писемній або офіційно-розмовній мові. Сленг допомагає наповнити емоційністю щоденне спілкування. Таким чином у розмову додаються розширені та більш зрозумілі у вузькому колі поняття емоційності.

Сленг може бути різним у різних компаніях та ситуаціях. У більшості випадків, подібні вирази є унікальним культурним явищем, яке існує в закритому середовищі, окресленому колом інтересів, або в межах конкретної країни. Простими словами, у програмістів є свій сленг, а у кримінальних банд – свій.

Наприклад, зараз розповсюдженим є військовий сленг. «4.5.0» – означає, що все спокійно, а от «+» – це повне погодження з певною інформацією.

Також існують загальнозрозумілі сленгові слова, які поширені майже у всьому світі. Тут можна згадати про слово «Ок» – класичний та всім відомий приклад згоди.

Але, не варто плутати сленг із професіоналізмами. Професіоналізми – це слова, які є часто вживаними серед людей, які займаються конкретною професійною діяльністю. Тобто, у юридичній сфері є поняття «прокурор» – це посадова особа, яка здійснює процесуальне керівництво в кримінальних провадженнях та здійснює нагляд за дотриманням законодавства. І це стале поняття, яке можуть використовувати та розуміти люди, що не є причетними до цієї сфери. Сленг є зрозумілим переважно для певної групи осіб.

Також слід зауважити, що сленг є виключно розмовною частиною мови. Якщо у письмовій формі використовуються слова іншомовного походження, то слід повністю дотримуватися правил написання, щоб уникати лексичних помилок.

«Українська літературна мова давно виробила свої вимовні, наголосові, граматичні, стилістичні, лексичні норми. Їх треба дотримуватися. Порушенням норм є надуживанням чужомовною лексикою на сторінках сучасної преси. Є багато й інших відступів від норм, проти яких і слід спрямовувати публіцистичне перо. (Один з останніх прикладів. Якщо вже так хочеться використовувати англійське слово *саміт* — «зустріч на найвищому рівні», то для чого писати його з *мм*, адже в українській мові майже ніколи не зберігається подвоєння приголосних в іншомовних лексемах.», – писав Олександр Пономарів.

Вище названі терміни, такі як професіоналізми та чужомовна лексика, не є сленгом. Про це варто пам'ятати при написанні наукових праць, доповідей та, звісно, під час підготовки ефірів для телебачення, тощо.

Серед молоді теж є певні сленгові сталі вирази. Для прикладу можна розглянути слово «L.O.L.» (англ. laughing out loud). У перекладі на українську, це означає голосно та вголос сміятися. Це поняття є широкоживаним серед підлітків, хоча, частина людей старшого віку не розуміє його значення. Адже різні покоління використовували свої сленгові поняття і в своєму обмеженому колі спілкування.

Сленгові поняття, які використовує молодь України, зазвичай походять із англійської мови. «Weekend» (укр. вихідні) є теж розповсюдженим словом. Серед частини молоді 21-го століття є прийнятим вживати «провести вікенд (вихідні) на природі».

Одним із наслідків сленгу є використання іншомовних слів під час живого спілкування рідною мовою. Таке поєднання двох мов є корисним для вивчення тієї (англійської, наприклад), якою доповнюють класичні вирази. Адже сленг – це не тільки певна «зручність» для молодого покоління, а ще й можливість поповнити свій словниковий запас новими термінами та фразами з іноземної мови. Також можна додати, що сленг допомагає налагодити лінгвістичні зв'язки між мовами. Тобто, якщо підліток знає, що «вікенд» – це вихідні, то йому буде набагато легше у майбутньому з добром синонімічних виразів під час використання рідної мови, адже це те ж саме тренування пам'яті.

Зауважимо, що поняття сленгу та суржика є відмінними. Суржиком називають штучне об'єднання кількох мов у властивому для цього регіоні. При цьому літературна мова не дотримується. Головною відмінністю від сленгу є те, що під час використання суржика носій знає обидві мови. Сленг – це лише окремі поняття, які не є цілісним знанням мови.

Отже, розвиток та використання мови значно зумовлені станом суспільства. На стан мови та вживання сленгу впливають певні культурно-суспільні явища, зокрема сфера розповсюдження та носії. Також варто дотримуватися правил вживання сленгу та не плутати його з професіоналізмами, чужомовною лексикою та суржиком. Усі ці поняття різні, та мають різну сферу використання, починаючи від побутового діалогу й закінчуючи офіційними промовами.

Список використаних джерел

1. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. К.: Видавничий центр «Академія», 2005. 368 с. (Альма-матер)

2. Мацько Л. І. та ін. Стилїстика української мови: Підручник / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко, О. М. Мацько; За ред. Л. І. Мацько. К.: Вища шк., 2003. 462 с.

3. Сленг – що це таке простими словами. Termin.in.ua. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://termin.in.ua/slenh/>

4. Пономарів, Олександр Культура слова: Мовнотилїстичні поради / О. Д. Пономарів. 4-ге вид., доповн. К. : Либідь 2011. 272 с.

Коваленко Марія Володимирівна,
здобувачка ступеня вищої освіти бакалавра
факультету правничих наук Національного
університету «Києво-Могилянська академія»
Науковий керівник: Доценко Олена
Леонідівна, доцент кафедри української
мови Національного університету «Києво-
Могилянська академія», кандидат
філологічних наук, доцент

МОВНИЙ ЧИННИК У РОСІЙСЬКІЙ ПРОПАГАНДІ

Віками наша історія та ідентичність нищилися російським наклепом та навмисним спотворенням; сьогодення та повномасштабне вторгнення не є винятком. Велика роль у цьому дійстві належить російській пропаганді, яка складається з різних аспектів, де мова, стиль мовлення та способи її поширення посідають провідні позиції. Отже, метою нашої роботи є дослідити мовні чинники, їх роль у формуванні російської пропаганди як в історичному контексті, так і на тлі нинішньої війни, а також правову відповідальність за це.

Для того, щоб з'ясувати роль мови в досліджуваній темі, необхідно з'ясувати, на чому ж ґрунтується успіх російської пропаганди. З погляду психології можна виокремити багато аспектів, але, на нашу думку, варто зупинитися тільки на декількох із них.

Загальноновживаним є прийом «насаджування ідентичності», прикладом якого є поняття «русский народ» та його винятковість; його проявлення можна побачити у всім відомо лозунгу так званої СВО «Визволителі звільняють російськомовне населення від нацистів». Критерієм ідентичності тут виступає «русский язык». Тому дії Росії щодо мови на окупованих територіях є зрозумілими.

Цікавим явищем для впливу на російський народ є й прийом етнічності, суть якого полягає в домінуванні над конкретною особистістю, думками більшості. Отже індивід звільняється від власної відповідальності й залишається «аполітичним» [1, с. 31–32]. Також важливим моментом можна вважати тут страх осуду іншими. Влада Росії вміло користується цим наративом, поширюючи у суспільстві